

(ဒဿနလက်ဆောင်) *လူတိုင်းအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှု
မထားသင့်သော်လည်း

အားလုံးကိုတော့...

သံသယမျက်လုံးဖြင့် မကြည့်သင့်ပေ။

ရေဆိုးများ ရှိသော်လည်း

သမုဒ္ဒရာတစ်ခုလုံး ပျက်စီးသွားခြင်းမျိုး မရှိပေ။

*ကိုယ်မချစ်မနှစ်သက်သူ ပေးလိုက်သောဒဏ်ရာက

ကုသလျှင် ပျောက်ကင်းနိုင်သည် ။

ချစ်သူက ပေးလိုက်သော ဒဏ်ရာဆိုလျှင်တော့

ကုသ၍ ပျောက်ကင်းရန် ခက်ခဲသော

ဒဏ်ရာမျိုးဖြစ်သည် ။

*အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ မျက်ရည်သည်

မာယာကြော ငှဲ့ ကျသည် ဖြစ်စေ

ခံစားမှုကြော ငှဲ့ ကျသည် ပဲဖြစ်စေ

သာမန်စွမ်းရည်များ ထက်

ပိုမိုထိရောက်မှု ရှိပေသည် ။

*ပိုက်ကွန်အတွင်း၌ မိနေသောငါးသည်
လွတ်မြောက်အောင် ခုန်ထွက်နိုင်သည်။ ။
ထောင်ချောက်တစ်ခုထဲမှာ မိနေသော သားကောင်
သည် လွတ်မြောက်အောင် ရုန်းထွက်နိုင်သည်။ ။
မာယာပိုက်ကွန်၌ အမိခံရသောယောကျာ်းသည်
လွတ်မြောက်ရန် ခက်ခဲလှပေသည်။ ။

*ထူးချွန်သောလူတစ်ယောက်ဖြစ်နိုင်ဖို့
အရည်အချင်းကိုယ်စီ ရှိကြသည်။ ။
ထိုအရည်အချင်းကို ဘယ်နေရာမှာ အသုံးချရမည်
တော့ လူတိုင်းမသိကြပေ။

*ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသောပုံရိပ်များ ၏ အဆုံးတွင်
အလင်းရောင်တစ်ခု ရှိနေမြဲ ဖြစ်၏။
ထိုအလင်းရောင်ရှိရာသို့ သွားဖို့ တော့
အမှောင်ရိပ်မှ ရုန်းထွက်နိုင်ရပေမည်။

*မိမိအကျိုးစီးပွားတစ်ခုတည်းအတွက်
မိတ်ဆွေရှာလျှင်တော့
မိမိနှင့် သဘောတူသူများ နှင့် သာ

မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့် ရလာပေလိမ့်မည်။

*ဆုတောင်းခြင်းသည်

စိတ်၏ စွမ်းအားကို မြှင့်တင်ပေးခြင်းဖြစ်ပြီး

ဆုတောင်းပြီးသည် နှင့်

ကိုယ်စွမ်းအားကို လက်တွေ့အသုံးပြုပြီး

လုပ်သင့်သောအလုပ်များ စတင်လုပ်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်၏။

*အချစ်သည် အသည်းနှလုံး၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း

ဆောင်ရွက်ရသည် ဆိုသော်လည်း

တစ်ခါတစ်ရံ၌ သူ့သဘောအတိုင်း

ပြုလုပ်လေ့ရှိသည် ။

ထိုအခါ သူပြုသမျှ အသည်းနှလုံးက ခံရပြန်သည် ။

*အချစ်ကို ပန်းတစ်ပွင့်နှင့် တင်စားကြသည် ။

ပန်းတစ်ပွင့် ပွင့်လာစေဖို့

အချိန်များ စွာ စောင့်ရသလို

ပြုစုပျိုးထောင်မှုများ စွာလည်း ပြုလုပ်ပေးရသည် ။

အချစ်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများက

ထို့ထက် ပိုများ လေသည် ။

*လူတစ်ယောက်၏ အသည်းနှလုံးထဲမှာ
အချစ်ဘယ်လောက်များများ သိမ်းထားသည်
အမုန်းဘယ်လောက်များများ စုဆောင်းထားသည်
ဆိုသောအဖြေကို...
အသည်းနှလုံးက ခံစားမှုဖြင့်
တိုင်းတာပြလေသည်။ ။

*ခံစားမှုများ ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်မှာ
အမုန်း၏ နယ်မြေတစ်ခု ရှိနေသည်။ ။
ထိုနေရာကို သွားဖို့ အချစ်သည် ...
တံတားတစ်စင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ။

အခန်း(၁) ကွမ်ဟယ်နယ်မှ ဂမ္ဘီရနေရာများ

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းတောင်ပိုင်း အပါအဝင် နေရာ
အတော်များများမှာ သဘာဝတောင်တန်းကြီးများ နှင့် တောနက်
ကြီးများ ဖုံးလွှမ်းထားသောနေရာ များ လေသည်။ ။

မြန်မာပြည် မြောက်ပိုင်းဒေသများမှာ တောတောင် သဘာဝရေမြေ
ကောင်းလှသောကြောင့် တောင်မြင့်ကြီးများ နှင့် တောနက်ကြီးများက

ဖုံးအုပ်ထားလေသည်။ ။ မြေပြင်အနေ အထားမှာ လည်း သဘာဝ တောင်မြင့်ကြီးများ ဖြင့်သာ ရှိနေပြီး နေရာအတော်များများမှာ သဘာဝအလှများ ဖြင့် တန်ဆာဆင် ထားလေသည်။ ။

ရှမ်းပြည်နယ်သည် မြန်မာနိုင်ငံ သဘာဝအနေအထား အရ အကျယ်ဝန်းဆုံး နေရာဒေသတစ်ခုဖြစ်သည်။ ။ အကျယ် အဝန်း စတုရန်းမိုင် ခြောက်သောင်းကျော် (၆၀,၁၅၅) ကျယ်ဝန်း သဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းနှင့် စာလျှင် (၁၅)ဆခန့် ပိုမိုကျယ်ဝန်းလေ သည်။ ။

ထိုသို့ ကျယ်ဝန်းသည် နှင့် အမျှ မှီတင်းနေထိုင်ကြသူ လူဦးရေကလည်း များ ပြားလှသည်။ ။

မြို့နယ်ပေါင်း(၅၄)မြို့နယ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပြီး လူမျိုး ပေါင်းစုံနှင့် လူဦးရေအများ ဆုံး နေထိုင်သောပြည်နယ်လည်း ဖြစ် သည်။ ။

မြို့နယ်ပေါင်း (၅၄)ခုဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသော်လည်း အကျယ်အဝန်းဧရိယာမှာ ကျယ်ဝန်းလှသောကြောင့် နေရာ အတော်များများမှာ သဘာဝ တောနက်ကြီးများ နှင့် တောင်မြင့် ကြီးများက ဝန်းရံဖုံးအုပ်ထားလေသည်။ ။ ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်းမှာ မြို့နယ်ပေါင်း(၅၄)နေရာရှိပြီး ထိုမြို့နယ်များ အတွင်းမှာ မှီတင်း နေထိုင်ကြသော ကျေးရွာများ လည်း မြောက်များ စွာ ရှိကြလေ သည်။ ။ အိမ်ခြေ ရာနှင့် ချီပြီး များ သောရွာကြီးများမှ တစ်နေရာ တွင် လေးငါးဆယ်အိမ် စုဝေးနေထိုင်သော ရွာငယ်ကလေးများ အထိ မြောက်မြားစွာ ရှိကြလေသည်။ ။

အချို့ရွာငယ်ကလေးများမှာ လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ဝေးလံလှသော နေရာများ ၌ ရှိနေပြီး လူသူအရောက်အပေါက် နည်းလှသောကြောင့် ရွာရှိနေမှန်းပင် မသိကြပေ။

ရှမ်းပြည်နယ် နယ်နိမိတ်အဝန်းမှာ ကျယ်ဝန်းသော ကြောင့် လူမ

နေသောနေရာများ နှင့် လူသူအရောက်အပေါက် နည်းသော နေရာအ
တော်များများ လည်း ရှိပေသေးသည်။ ။

ထိုနေရာများ ထဲမှာ ကွမ်ဟယ်ရွာလည်း တစ်ရွာအပါ အဝင် ဖြစ်ပေ
သည်။ ။

ကွမ်ဟယ်ရွာမှာ အိမ်ခြေတစ်ရာနီးပါးခန့်ရှိပြီး ပလောင် လူမျိုးများ
အများ ဆုံး နေထိုင်သော တောင်ပေါ်ရွာဖြစ်သည်။ ။

ဝတီ

ဒုဌာဝတီမြစ် အရှေ့ဘက် ကျောက်မဲမြို့မှ အရှေ့ဘက် မှာ ရှိသော
တောင်တန်းများ ပေါ်မှာ တည်ရှိသောရွာဖြစ်သည်။ ။

ရှေးနှစ်ပေါင်းများ စွာကတည်းက တည်ရှိခဲ့ပြီး ပတ်ဝန်း ကျင်မှာ
ထူးဆန်းသောနေရာများ စွာတို့ လည်း ရှိကြပေသည်။ ။

ကွမ်ဟယ်ရွာမှ အခြေပြုပြီး သွားမည်ဆိုပါက...

ကွမ်ဟယ်ဆရာတော် သီတင်းသုံးသောကျောက်ဂူ။

(ကွမ်ဟယ်ဆရာတော်မှာ တောရဆောက်တည်ပြီး သိဒ္ဓိပြီးမြောက်
နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။) လွယ်လုံဘုရားနှင့် လွယ်လုံဘုရားသိုက်။

(ထိုဘုရားမှာ ထိုက်သူများ ဖူးတွေ့ခွင့်ရပြီး ထိုဘုရားကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရ
ပါက လွယ်လုံ ဘုရားသိုက်အတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ရနိုင် သည် ဟု အဆိုရှိသ
ည်။ ။

မဟာမုနိမြတ်စွာဘုရား။

မြန်မာနိုင်ငံ နေရာအနှံ့တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် ရင်ငွေ့ တော် လှုံထား
သည့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်(၇)ဆူ ရှိပေသည်။ ။

မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ရှိသော မဟာမြတ်မုနိ နှစ်ဆူကိုသာ သိသူများ ပြီး နောက်ထပ်ငါးဆူ ကျန် သေးသည်။ ။

ထိုငါးဆူမှာ သီပေါ၌ တစ်ဆူ၊ ဟူးခင်ရွာနှင့် ပါမောက်ရွာ အကြားမှာ တစ်ဆူ၊ မိုးကုပ်ကျပ်ပြင် ပင့်ကူတောင်အလယ်မှာ တစ်ဆူ၊ လွယ်ဆင်မှာ တစ်ဆူနှင့် စီလုံတောင်၌ တစ်ဆူ စုစုပေါင်း ငါးဆူဖြစ်သည်။ ။

မဟာမြတ်မုနိ ရုပ်ပွားတော်(၇)ဆူ ရှိသည့် အနက် မန္တလေးနှင့် ရခိုင်မှာ နှစ်ဆူရှိပြီး ကျန်ငါးဆူက ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းမှာ ရှိသဖြင့် ထူးခြားသည် ဟု ဆိုရပေမည်။

ရှေးသူတော်ကောင်းများ ထားခဲ့သော မှာ တမ်းအရ မဟာမြတ်မုနိ(၇)ဆူ ပြည့်အောင်ဖူးပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက လိုသောဆု ပြည့်နိုင်သည် ဟု အဆိုရှိသည်။ ။

ထို့ပြင် ထိုပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်မှာ ပင် ဥဒေါင်းမင်းဂူ ရှိသည်။ ။

ဘုရားအလောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းဘဝက နေထိုင်ခဲ့ သောဂူကြီးပင်ဖြစ်သည်။ ။

ထိုဂူကြီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျောက်သားပေါ်၌ ထင် ကျန်နေသော ဥဒေါင်းမင်း၏ ခြေရာ။

မုဆိုးဒူးထောက်ခဲ့သောနေရာ၊ ညွတ်ကွင်းဆင်ခဲ့သော နေရာ၊ ညွတ်ကွင်းကို ဓားဖြင့် ဖြတ်တောက်ခဲ့သည့် နေရာ၊

ဒေါင်းမဖြင့် ဖြားယောင်းသောနေရာများကိုပင် တွေ့နိုင် သေးသည်

။

၎င်းအမှတ်အသားများမှာ ကျောက်တုံးကျောက်သား ပေါ်၌ ထင်ကျန်နေခဲ့သောကြောင့် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ တည်ရှိနေ မည့် နေရာများ ပင်

ဖြစ်၏။

ဥဒေါင်းမင်းဂူကြီး၏ အပေါ်ပိုင်းတွင် စေတီတစ်ဆူ ရှိ သည် ။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်ထားခဲ့သောစေတီဖြစ် ပြီး ဓာတ်တော်အစစ်များ ဌာပနာသွင်းပြီး တည်ခဲ့သောကြော ငှံ ဓာတ်တော်စစ် စေတီတော်ဟု အမည်ရှိလေသည် ။

ထိုစေတီအနီးတွင် စေတီရံများ နှင့် အထိကရနေရာ အချို့လည်း ရှိ ပေသည် ။

ထို့ပြင် ထင်ရှားသောကျောက်ရုပ်အချို့လည်း ရှိသည် ။ ကျန်စစ်မင်း သားကြီး ကျောက်ရုပ်နှင့် စီးတော်မြင်းကျောက်ရုပ် တို့ လည်း ရှိသည် ။

ဥဒေါင်းမင်းဂူကြီးမှာ အဝကျယ်ပြီး အတွင်းပိုင်း တ ဖြည်းဖြည်း ကျ ဉ်းမြော င်းသွားရာ လူဝင်၍ မရနိုင်သောနေရာများ အထိ ရှိသည် ။

ဒေသခံများက ထိုနေရာတွင် နတ်ကြီးသည် ဟု ယုံကြည် ကြသဖြင့် ထိုနေရာရောက်သောအခါ ပါလာသောပိုက်ဆံများကို ဂူအတွင်းပိုင်း ရောက်အောင် ပစ်ထည့်ကြပြီးနောက် လိုသောဆု တောင်းကြလေသည် ။

အတွင်းသို့ ရောက်သောပိုက်ဆံများကို မည်သူမှ ဝင်ယူ ၍ မရတော့ ပေ။

ဂူပေါက်ကျဉ်းသောကြော ငှံ မဝင်နိုင်သည့် အပြင် ထို အတွင်း ပစ် ထည့်လိုက်ပါက သက်ဆိုင်ရာအစောင့်များက လာ ရောက် သိမ်းယူသွား သောကြော ငှံ မယူဝံ့ကြခြင်းလည်း ပါလေ သည် ။

ဥဒေါင်းမင်းဂူ၏ ထူးဆန်းသောအချက်မှာ နေ့အခါပင် ဖြစ်စေ၊ ညအ ချိန်ပင်ဖြစ်စေ ဂူအတွင်းပိုင်းမှာ အမှောင်ရိပ်မရှိဘဲ အလင်းရောင်များ ရှိ

နေသော ထူးခြားချက်ဖြစ်သည်။ ။

မူလသဘာဝ သဘောအရဆိုလျှင် ကျောက်ဂူနံယံများ ၏ တစ်နေရာတွင် အလင်းရောင် ထွက်နေသော သလင်း ကျောက်ကဲ့သို့ ကျောက်တုံးများ ရှိနေသောကြောင့် အလင်း ရောင်ပြန်ပြီး လင်းနေသည် ဟု ယူဆစရာဖြစ်သော်လည်း ဒေသခံအချို့ကတော့ ဂူကြီးအတွင်းမှာ ရှိသော သိုက်နန်းမှ အလင်းရောင်များ ဖြစ်သည် ဟု ထင်မြင်ယူဆကြသည်။ ။

ထိုဥဒေါင်းမင်းဂူနှင့် မနီးမဝေးမှာ ရှိသောနေရာတွင် တောင်မရွာ တောင်တန်းတစ်ခု ရှိသည်။ ။

ထိုနေရာတွင် ပလောင်လူမျိုးများ အများစု နေထိုင်ကြ သည့် 'တောင်မရွာ' ရှိသည်။ ။

သို့ကြောင့်လည်း ထိုရွာနှင့် မဝေးလှသောနေရာ၌ ရှိ သည့် တောင်ကြော ကို 'တောင်မရွာတောင်' ဟု ပင် အလွယ် တကူ ခေါ်ဝေါ်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ။

ထိုနေရာမှာ နေထိုင်ကြသော ပလောင်လူမျိုးများမှာ မြေပြန့်နှင့် အဆက်အသွယ် မရှိကြဘဲ သီးခြားနေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ။

အ မျိုးသ မီးများမှာ အသားအရေကောင်းလှပြီး ကိုယ် ခန္ဓာ ဖွံ့ဖြိုးထွားကျိုင်းလှသည်။ ။

ပါးပြင်နှစ်ဖက်မှာ ဆေးမဆိုးပါဘဲ ပန်းနုရောင် သမ်းနေ ရာ ချယ်ရီ ပွင့်ဖတ်များ တင်ထားသကဲ့သို့ ရှိလေသည်။ ။

ပလောင်ပျိုမလေးများမှာ သင်တိုင်းများ သာ ဝတ်ဆင် လေ့ရှိသဖြင့် ဖြူဝင်းသောအသားအရေနှင့် ဖွံ့ဖြိုးသောကိုယ်ခန္ဓာ တို့ မှာ အထင်းသား ပေါ်လွင်လျက်ရှိကြသည်။ ။

အချို့ရွာများမှာ နေထိုင်ကြသည့် ပလောင်မိန်းမပျိုများ မှာ ပြုစားတတ်သောပညာ တတ်မြော် ကံကြသည် ဟု ထင်မြင် ယူဆကြသဖြင့် မည်သူမှ မစော်ကားဝံ့ကြပေ။

တောင်မရွာ အရှေ့ဘက်တောင်ကြော ပေါ်၌ ထူးဆန်း လှသည့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိသည် ။

ပင်စည်လုံးပတ်များကို ရွှေချထားသော လက်ဖက်ပင် ကြီးဖြစ်သည် ။

ဒေသခံများက 'ရွှေလက်ဖက်ပင်ကြီး' ဟု ခေါ်ကြသည် ။

ရွှေလက်ဖက်ပင်ကြီး ရှိသောနေရာမှာ ဥဒေါင်းမင်းဂူနှင့် မဝေးလှဘဲ ထိုဂူရှိသောနေရာမှာ အရှေ့ဘက်တောင်ကြော ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်ပါက အထင်းသား လှမ်းမြင်နိုင်ပေသည် ။

အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုလက်ဖက်ပင်ကြီးမှာ လုံး ပတ် အတောင် (၂၀)ကျော်ခန့်ကြီးပြီး အမြင့်ကလည်း အခြား ကျွန်းပင်ကြီးများ ပမာ မြင့်လှသည် ။

ပင်စည်တစ်ခုလုံးကို ရွှေချထားသောကြောင့် နေရောင် ခြည်နှင့် ထိနေသောအချိန်တွင် အဝေးမှ မျှော်ကြည့်ပါက ရွှေ ရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ရှိလေသည် ။

ထိုသို့ရေးသဖြင့် များ စွာအံ့သြဖွယ်ရာဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လက်ဖက်ပင်မှာ နှစ်ပေါင်းများ စွာကြာသည် အထိ ရှင် သန်နိုင်သော်လည်း နှစ်ပေါင်းတစ်ရာခန့် ကြာလည်း ပင်စည် အလုံးက သုံးလေးထွာထက် ပိုမကြီးပေ။ အမြင့်က လေးငါးပေ ခန့်သာရှိသည် ။

ဒါက သာမန်လက်ဖက်ပင်တစ်ပင်၏ အရွယ်အစား အတိုင်းအတာပ

င်ဖြစ်သည်။ ။

ယခုရေးသားသော ရွှေလက်ဖက်ပင်ကြီးကတော့ သာ မန်ထက် ပိုမို ထူးခြားသော လက်ဖက်ပင်မျိုးဖြစ်သည်။ ။

တစ်နည်း ပြောရလျှင် အထိကရလက်ဖက်ပင်ဟု ပင် ခေါ်ရပေမည်။

ထိုလက်ဖက်ပင်ကြီးမှာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှု တော်ဖြစ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ စိုက်ခဲ့သောအပင် ဖြစ်၏။

ခါတ်တော်စစ်ဘုရားကို တည်စဉ်က စိုက်ပျိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ် ဟန်ရှိသည် ။

ဒေသခံများ မှတ်သားထားသော မှတ်တမ်းများ ၏ ဖော် ပြမှုအရ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးမှာ ဟိမဝန္တာအပါအဝင် နေရာအတော်များများ ရောက်အောင် တိုင်းခန်းလှည့်လည်ခဲ့ သော သာသနာပြုမင်းတစ်ပါးဖြစ် သည်။ ။

ဟိမဝန္တာရှိ ကျွန်းဦးသပြေဌာနသို့ ရောက်သောအခါ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များက မင်းကြီးကို ဇေယျသပြေသီး၊ ဗန္ဓရ သရက်သီး၊ လက်ဖက်ရွက်များကို ဆက်သတော်မူသည်။ ။

မင်းကြီးက ထိုလက်ဖက်ရွက်အရသာကို များစွာ နှစ်သက် သဘော ကျသဖြင့် အစဉ်အမြဲ သုံးဆောင်လိုသောဆန္ဒ ရှိလေသည်။ ။

ထိုအခါ နတ်များက လက်ဖက်စေ့ကို ဆက်သရင်းနှင့်

"ဤသစ်ရွက်မှာ နတ်အပေါင်းတို့ များစွာနှစ်သက်သော နတ်သစ်ရွက်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား"

ဟု ပြော ကြားသည်။ ။

"ဤသစ်ရွက်ကို အစဉ်အမြဲ စားသုံးရန် ဘယ်ပုံဘယ် နည်း ပြုရမည် နည်း"

"ရာသီဥတု အေးပြီး သဘာဝ မျှတသော တောင်တန်း များ အပေါ်မှာ စိုက်ပျိုးပါက နှစ်ပေါင်းများစွာ စားသုံးခွင့် ရပါလိမ့် မည် အရှင်မင်းကြီး"

ထိုစကားကြားသောအခါ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး လည်း များစွာ သဘောကျသဖြင့် ဇမ္ဗူသပြေသီး၊ ဗန္ဓုရသရက်သီး နှင့် လက်ဖက်စေ့များကို ယူဆောင်ခဲ့ပေသည်။ ။

ထိုတောင်တန်းဒေသသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဓာတ် တော်စစ် စေတီနှင့် မနီးမဝေး တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်မှာ လည်း လက်ဖက်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး စိုက်ပျိုးထားခဲ့သည်။ ။

(ထိုလက်ဖက်ပင်ကြီးမှာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ဘုန်းကံကြောင့် စိုက်ပျိုးပြီး မကြာခင်မှာပင် အထိကရသစ်ပင် ကြီးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရောက်ရှိသွားခဲ့သည် ဟု အဆိုရှိသည်) ပလောင်လူမျိုးတို့ လည်း မင်းကြီးပေးခဲ့သော လက်ဖက် အစေ့များကို စိုက်ပျိုးခဲ့ရာ အပင်ငယ်က လေးများ ပေါက်လာ လေသည်။ ။

နှစ်အတန်ကြာ၍ အပင်များ အရွယ်ရောက်လာသော အခါ တောင်ဆိတ်များက ထိုသစ်ရွက်များကို လာရောက်စားသောက်ပြီး ထိုအနီးတဝိုက်မှာပင် ပျော်မြူးခုန်ပေါက်နေသည် ကို တွေ့ကြရသဖြင့် လူတို့က ထိုသစ်ရွက်ကို ခူးစားကြည့်သည်။ ။

ထိုသို့စားမိရာမှာ မည်သည့် သစ်ရွက်အရသာနှင့် မှ မတူဘဲ နှစ်သက်ဖွယ် အရသာ ရှိလှသောကြောင့် ကောင်းမွန်စွာ စိုက်ပျိုးပြီး နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြုလုပ်ကာ စားသောက်ကြလေ သည်။ ။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးက နတ်တို့ ပေးသဖြင့် 'နတ် သစ်ရွက်' ဟု ခေါ်သော်လည်း ပလောင်တို့ က မင်းကြီးလက် တစ်ဖက်စာ အစေ့ပေးခဲ့ သည် ကို အစွဲပြုပြီး လက်တစ်ဖက်ရွက် ဟု ခေါ်ရာမှ လက်ဖက်ရွက်ဟူ ၍ အမည်တွင် ခဲ့ပေသည်။ ။

ထို့ကြောင့်ပင် မြန်မာပြည်တွင် ပလောင်လူမျိုးများ သည် လက်ဖက် ပင်ကို အစောဆုံးစိုက်ပျိုးစားသောက်ခဲ့ကြသည် ဟု အဆိုရှိကြပေသည် ။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီး အဓိဌာန်ပြု၍ စိုက်ပျိုးသွား သော လက်ဖက်ပင်ကြီးကိုလည်း 'နတ်သစ်ပင်ကြီး' ဟု သတ်မှတ်ကာ ပူဇော်ပသမှုပြုကြသည်။ ။

ပလောင်လူမျိုးများ သည် နတ်ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်ကြ သောကြောင့် အထိကရ လက်ဖက်ပင်ကြီးကို နတ်သစ်ပင်ကြီးဟု ထင်ပြီး ပူဇော်ကြ သည် မှာ လည်း အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါပေ။

၎င်းတို့ နေထိုင်သော တောင်ကြော နေရာများ တွင် အဝါရောင်ရွှေများ ထွက်သောနေရာအချို့ ရှိပေသည်။ သူတို့ အတွက် ရွှေသည် လက်ဖက်လောက် တန်ဖိုးမရှိ၊ မသုံးမဝင်လှ ပေ။

သို့ကြောင့် ရွှေများကို ကျို၍ လက်ဖက်ပင်ကြီးမှာ ရွှေချ ထားကြသ ည်။ ။

အဝေးမှ လှမ်းကြည့်လျှင် နေရောင်ခြည်ဖြင့် ရွှေရောင် တဝင်းဝင်းနှင့် ရှိနေသောကြောင့် ရွှေလက်ဖက်ပင်ကြီးဟု ပင် ခေါ်ကြလေသည်။ ။